

اجلاس غیر متعهدا قطب انقلاب، نه ارتجاع

ترجمه آبتین سرمدی

اجلاس غیر متعهد ها فردا در هاوانا گشایش خواهد یافت و با احتمال زیاد فیدل کاسترو در جلسه افتتاحیه آن حضور خواهد یافت. او در سیزدهمین کنفرانس کشورهای غیر متعهد در ۲۵ فوریه در مالزی گفته بود:

"نشست آینده ما در سال ۲۰۰۶ در هاوانا باید در خدمت این نظر باشد که جنبش کشورهای غیر متعهد نیروی موثری در صحنه نبرد جهانی است. این جنبش ضروری تر از هر دوران دیگری است. اگر ما در گذشته تلاش می کردیم که بین دو بلوک قدرتمند جهانی جای ویژه خود را داشته باشیم، امروز در یک دنیای یک قطبی در نبرد مرگ و زندگی هستیم. باید برای آن جهانی مبارزه کنیم که در آن صلح، آزادی، تکامل و پیشرفت برای همه امکان پذیر باشد. مردم ما به چنین جهانی نیازمند اند. ما نباید آنها را از وجود چنین جهانی مایوس سازیم."

روزنامه چپ گرای یونگه ولت، چاپ آلمان، در ارتباط با همین اجلاس مصاحبه ای انجام داده است با "ایزابل رابر" نویسنده آرژانتینی که در شماره ۶ سپتامبر خود منتشر ساخته است. ایزابل رابر، در سالهای ۱۹۷۶-۱۹۸۰ یعنی سالهای سلطه دیکتاتوری در آرژانتین از میهن خود مهاجرت کرد و در کوبا دوره عالی فلسفه را به پایان رساند. او اکنون از کارشناسان جنبش های مردمی در امریکا لاتین است.

بخش هایی از این مصاحبه را در زیر می خوانید:

س: واشنگتن که مانع اصلی رشد کشورهای جهان سوم و از جمله امریکای لاتین است، اکنون با همراهی اروپا، جنگ تبلیغاتی بزرگی را علیه کوبا و ونزوئلا راه انداخته است. مداخله نظامی امریکا علیه این دو کشور چقدر جدی است؟

پاسخ: تاریخ امریکا سرشار از عملیات تروریستی و کودتائی است. واشنگتن می گوید امریکا متعلق به امریکائی هاست و علاقه عجیبی به انقیاد همه جهان، حتی اروپا دارند. در این امر هیچ مرزی را هم نمی شناسند. اروپائی ها ظاهرا هنوز متوجه این مسئله نشده اند. در مورد کوبا باید بگویم که امریکا چه از طریق محاصره اقتصادی و چه با ابزار ایدئولوژیک همیشه فعالانه علیه آن عمل کرده است. آنها به کمک مطبوعاتی که تحت فرمانشان هستند علیه ونزوئلا هم فشارهایی وارد می کنند. امریکا دائم در حال تهاجم است و اسم آن را هم دموکراسی و حقوق بشر گذاشته است.

س: کوبا تا حالا توانسته در مقابل امریکا مقاومت کند. این جزیره کوچک چه تاثیری در تغییرات عظیم امریکا لاتین دارد؟

پاسخ: مسلما تاثیرات اقتصادی کوبا به پای تاثیرات سیاسی و انقلابی آن نمی رسد. اما قیل از هر چیز ایده های "خوزه مارتی" و "سیمون بلوار" یعنی پدر وحدت امریکای لاتین بر روند تحولات موثرند که از طریق کوبا نمایندگی می شود. هاوانا در پروسه اتحاد کوبا، ونزوئلا و بولیوی نقش مهمی بازی می کند و راه های جدیدی در زمینه اقتصادی، فرهنگی و همبستگی ارائه می دهد. کوبا سرشار از تجربه ایست که در هیچ یک از کشورهای امریکای لاتین نظیر آن دیده نمی شود. کوبا دارای خلقی با فرهنگ است و سرمایه معنوی قوی چه در زمینه پزشکی و چه فرهنگی و تکنیکی در اختیار دارد.

س: اجلاس کشورهای غیر متعهد که در دو دهه اخیر دچار رکود شده بود دوباره فعال شده. ۱۱ و ۱۶ سپتامبر قرار است اجلاس آن در هاوانا برگزار شود. اهمیت آن را در چه می بینید؟

پاسخ: چنین بنظر می رسد که پس از فروپاشی بلوک شرق و پایان جنگ سرد دیگر به برگزاری اجلاس کشورهای غیر متعهد نیازی نباشد و در سطح جهانی هم به این فکر مغشوش دامن زده می شد که ما بزودی زندگی جدیدی را در یک جهان چند قطبی آغاز می کنیم. اما چنین حالتی اتفاق نیفتاد و واقعیت خلاف آن را نشان داد. امروز برای تحکیم اتحاد کشورهای غیر متعهد دلائل بسیاری وجود دارد. مبارزه مشترک علیه صندوق بین المللی پول، سازمان تجارت جهانی و کشورهای گروه ۸. مهم تر از همه ارائه یک پلتفرم نو بمنظور حفظ تعادل در جهانی است که توحش و غارت از ویژگی های آنست.

س: چه کشورهای غیر گروه غیر متعهدها هستند؟

پاسخ: آنها قبلا ۷۷ کشور بودند و اکنون ۱۱۶ کشورند. آنها فقط کشورهای فقیر نیستند و پیش شرط عضو شدن هم فقیر بودن نیست. کشورهای غیر متعهد همیشه مسئله رشد را بررسی کرده و کوشش اصلی آن بوده که در برابر بلوک های قدرت استقلال خود را حفظ کنند. امروز این استقلال به این مفهوم است که این کشورها بتوانند بدون وابستگی به سازمان تجارت جهانی و صندوق بین المللی پول اقتصاد خود را بهبود بخشند.

س: بعد از دوران کاسترو در کوبا چه اتفاقی خواهد افتاد؟

پاسخ: تصور می کنم کوبا راه خود را ادامه خواهد داد. در این چند سال اخیر تغییرات زیادی صورت گرفته است. ادامه رشد کشور اکنون وابسته به صلح و عدم مداخله نظامی امریکاست. البته طبیعی است که کوبا بدون کاسترو همان کوبای گذشته نخواهد بود. او موفق شد کوبا را از دام تحریکات امریکا نجات دهد و ضمنا با امریکا درگیر جنگ نشود. در این رابطه باید بسیار زیرک و نخبه بود. امریکائی ها دائما در حال تحریک اند. نیروهای چپ باید یاد بگیرند که در این **دام خطرناک** گرفتار نشوند. اینجا نهایت نرمش و ظرافت در سیاست لازم است و چپ باید بتواند سیاست های خود را بر این پایه تنظیم کند. دنیا بزودی تغییر خواهد کرد و این تغییرات دست کم در امریکا لاتین اجتناب ناپذیرند.

س: آیا چاوز می تواند در عرصه بین المللی جای کاسترو را بگیرد؟

پاسخ: شاید. اما من این نوع سئوالات را مناسب نمی دانم. چاوز بدون تردید شخصیت پرنفوذ و پرجاذبه و یک انقلابی حرفه ایست، اما کاسترو نیست.